[intro:] *koulunkellon pirinä*

Tämä jakso on toteutettu osana Opetushallituksen rahoittamaa hanketta. [:intro päättyy]

Saana: -Moikka ja tervetuloa Mu ikku puhuu -podcastin pariin.

Tässä podcastissa me keskustellaan monenlaisista opiskeluun liittyvistä -

aiheista, kuullaan tarinoita opiskelusta ja annetaan vinkkejä opiskeluun.

Tämä jakso on tuotettu osana Lyhty eli Laatua, yhteistyötä ja hyvinvointia -

lukiokoulutukseen -hanketta. Tässä jaksossa keskustelun aiheena on -

opiskelijoiden osallisuus ja yhteisöllisyys sekä sen tukeminen -

opiskelijoiden näkökulmasta. Me jutellaan mm. opiskelijakunnasta, -

tutor-toiminnasta ja opiskelusta ylipäätään.

Tällaisia samansisältöisiä jaksoja tulee yhteensä kaksi ja tämä on -

toinen niistä. Nimeni on Saana Wolff ja toimin tällä hetkellä Otavian -

Nettilukiossa hanketyöntekijänä. Olen ollut tämän lukuvuoden ajan -

mukana opiskelijakunnan toiminnassa ja sen ohjaamisessa. Olen saanut -

tähän jaksoon vieraaksi kaksi Nettilukion opiskelijaa, jotka ovat -

meidän opiskelijakunnan aktiiveja. Tervetuloa Linda ja Karoliina.

Kiva, kun pääsitte mukaan.

Linda: Kiitoksia.

Karoliina: -Kiitos. Kiva olla täällä.

Saana: -Tervetuloa molemmille. Alkuun voisitte kertoa lyhyesti -

itsestänne ja miten päädyitte Nettilukion opiskelijaksi?

Saana: -Hei, olen Linda ja päädyin Nettilukion opiskelijaksi, koska -

sairastuin teini-iässä krooniseen sairauteen, josta kärsin edelleenkin.

Opiskelu muita normiväyliä kautta oli sit sellainen, että ei -

sopinut minulle, joten Nettilukio on ollut se väylä, millä päästä -
opiskeluissa eteenpäin.
Karoliina: Mun koulupolku ei ehkä myöskään ole ollut ihan kaikista normaalein, -
että sairastuin masennukseen yläasteella. Se aiheutti sen, -
että en lopulta jaksanut käydä esim. koulussa ollenkaan.
Joten Nettilukio tuntui parhaimmalta vaihtoehdolta.
Saana: -Tärkeää kuulla lyhyesti niistä taustoista, joista olette tulleet -
Nettilukion opiskelijaksi. Jos ajattelette teidän omaa kokemusta -
lukio-opinnoista, mikä teidän mielestä on parasta lukio-opiskelussa -
ja mikä puolestaan on haastavinta?
Karoliina: -Sanoisin, että parasta lukio-opiskelussa on -
just se, miten paljon on mahdollisuuksia oppia eri aiheista ja asioista.
Itse rakastan oppia uutta. Ja ehkä haastavinta on, -
että jotkut tehtävät ovat välillä tosi haastavia ja vähän vaikeita.
Linda: -Itsellekin uuden oppiminen on ehkä se mielenkiintoisin, -
innostavin ja mieluisin asia lukio-opinnoissa.
Voit oppia niin monesta niin monella tapaa.
Itselleni haastavinta on kirjoittaminen ja esseet.
Niissä tehtävissä tulee omankin sairaudenkin takia sellaista, -
että pitää miettiä, miten osoitan osaamista, -
kun perinteinen metodi ei toimi.
Se kärsii vähän se opiskelun sujuvuus.
Kyllä niistä kaikista selvitään.
Saana: -Tärkeää, että nostitte lukio-opiskelun yleissivistävyyden -

ja juuri sen oppimisen lukiossa, oppimista varten lukiossa ollaan.

-Juuri tuo, että toisen asteen opinnoista kysymys, -

niin haasteitakin riittää eri oppiaineissa ja itseopiskelutavassakin.

Nettilukion opiskelijoina on kertynyt kokemusta -

puhtaasti verkossa tapahtuvasta etäopiskelusta.

Mikä on verkko-opiskelussa parasta ja toisaalta haastavinta?

Linda: -Parasta on se, että se on aina saatavilla.

Mihin kelloaikaan tahansa.

Kun on voimavaroja, aikaa, jaksamista, motivaatiota, -

saat aina jatkettua siitä, mihin jäit viimeksi.

Haastavin on se, että jäät hirveän yksin, -

kun olet ruudun takana.

Avun kysyminen voi joskus tuntua vaikealta -

tai tuntuu, että jää hirveän yksin asian kanssa.

Karoliina: -Joo, komppaan Lindaa täällä aika paljon.

Ehdottomasti parasta on se, että voit opiskella ihan mihin aikaan haluat -

tai milloin vain itse pystyt.

Minulle henkilökohtaisesti on ollut myös verkko-opinnoista se parasta, -

että ne ovat nimenomaan verkossa.

Minun ei tarvitse lähteä kouluun. Se on ollut tosi tärkeää.

Haastavinta on ehkä minulle itselläni aikataulun pitäminen -

tai siinä pysyminen.

Itsellä on vähän tällaista perfektionismin vikaa, -

niin haluaisi kaikki saada aina tehtyä täydellisesti.

Jos sieltä tuleekin vaikea kohta, -

niin tuntuu, että itse haluaisi aina ratkaista kaikki -

ja ei saa heti kysyttyä apua.

Saana: -Joo. Minusta tuntuu, että nostitte molemmat asioita, -

jotka aika moni meidän opiskelijoista ja verkko-opiskelijoista jakaa.

Linda mainitsi yksinäisyyden.

Te molemmat olette mukana meidän opiskelijakunnassa.

Mikä motivoi lähtemään mukaan opiskelijakunnan toimintaan?

Onko teillä esimerkiksi aiempaa kokemusta -

jostain oppilaskuntatoiminnasta tai vastaavasta -

vaikka peruskoulun puolelta?

Karoliina: -Itse muistan, että jo ala-asteella -

kiinnostuin oppilaskunnan toiminnasta.

Silloin en sinne päässyt, koska meillä oli niin hassu se järjestelmä, -

että joka luokasta valittiin yksi henkilö, äänestettiin.

Näiden henkilöiden välillä oli vaalit.

Sieltä tietyt pääsi aina oppilaskuntaan.

Ylä-asteella olin niin huonossa kunnossa, -

että en sitä oppilaskuntaa edes miettinyt.

Muistan, että kun olin lähihoitajaopintoja tekemässä, -

niin sielläkin oli sellainen mainos, josta se taas tuli mieleen, -

että ai niin se oppilaskunta.

Viimein kun tulin Nettilukioon, ajattelin, että nyt oikeasti liityn.

Tämä kiinnostaa ja haluan nähdä, millaista tämä on.

Pääsee vaikuttaa asioihin.

Saana: -Mikäs Lindaa motivoi, kun lähdit mukaan?

Linda: -Minulla on sama tarina Karoliinan kanssa.

Ala-asteella en muista, että meillä olisi ollut kouluissa oppilaskuntia, -

mutta ylä-asteella oli.

Luokasta pääsi yksi, jonka muut luokkalaiset äänesti.

Hävisin kahdella äänellä eräälle henkilölle.

Se jäi tietyllä tavalla harmittamaan, -

koska se olisi ollut itselle ylä-asteen aikaan tosi hyvä juttu.

Sitten tulin tänne Nettilukioon.

Oli joku info, josta innostuin, että nyt toteutan haaveeni -

ja osallistun opiskelijakuntaan.

Itselleni se on just sellaista tekemistä ja yhteisen edun ajamista, -

ehkä hienosti sanottuna.

Että voi vaikuttaa siihen, että siellä olisi monipuolisesti -

erilaisista lähtökohdista olevien näköistä opiskelumaailmaa.

Saana: -Olisi hyvä kuulla käytännön opiskelijakunnan toiminnasta.

Millaista se on ollut Nettilukiossa tähän mennessä?

Millaisia kokemuksia teille on kertynyt opiskelijakunnan toiminnassa?

Millaisissa jutuissa olette olleet mukana?

Linda: -Mulla tulee nyt... Yli 2,5 vuotta olen ollut opiskelijakunnassa mukana.

Melkein koko tämän ajan, mitä olen opiskellut Nettilukiossa.

Olemme tehneet kielikahviloita, -

jotka ovat paikkoja harjoitella vieraiden kielien puhumista -

matalalla kynnyksellä ilman opettajia tai ilman sensuuria.

Ne ovat olleet todella mahtavia tapahtumia, -

joissa olen itse tykännyt olla mukana.

Montakin opiskelijaa olemme saaneet innostettua niiden kautta opiskelijakuntaan.

Tänä keväänä olen ollut vetämässä opiskeluhetkiä, -

joka on ollut toinen tapa, joka on ollut mahtavaa, -

että olen nähnyt, että toisetkin opiskelee tässä samassa lukiossa -

suurinpiirtein painimassa ehkä niiden samojenkin ongelmien kanssa.

Just eilisessäkin opiskeluhetkessä, missä olin mukana, -

yritettiin kovasti auttaa erään talousmatematiikan tehtävän kanssa.

En tiedä, saatiinko autettua, -

mutta ainakin tuli itse mietittyä asiaa ja selvitettyä.

Toivottavasti siitä oli jotain apua kyseiselle oppilaalle.

Vappuetkot oli tällainen uusi kokeilu.

Sitten opiskeluhetkien loppurutistusspäivä oli uusi kokeilu tässä keväällä.

Olen ehtinyt olla mukana muutamassa jutussa.

Ootan innolla, että tulee lisää uusia juttuja, missä pääsen olemaan mukana.

Karoliina: En ole ehkä saanut osallistua niin moneen asiaan -

ihan vain oman mielenterveyden takia.

Minulla on jaksaminen ollut aika vähissä.

Mä muistan olleeni siellä kielikahvilassa.

Muistan, että se oli tosi kiva kokemus.

Itse olen varsinkin englannin kanssa aika arka puhumaan.

Siellä sai sitten sitä rauhassa harjoitella.

Taisin olla siellä etätapaamisessa. Se oli kivaa.

Odotan innolla, että pääsen osallistumaan muihinkin juttuihin.

Saana: Nyt kun etätapaaminen tuli mainittua, -

kertoisitteko lyhyesti, mikä siinä oli ideana?

Tai mitä siellä tehtiin?

Karoliina: Me testattiin ainakin sitä Muikun chattia.

Linda: Päästiin sitä testaamaan.

Sitten oli erilaisia tietoiskuja ja keskusteluita -

eri opettajien ja ohjaajien kanssa eri aiheista.

Esimerkiksi yksikin oli, missä oli kaksi kielteopettajaa, -

mikä jäi minulle hyvin mieleen.

Tuli puhuttua kielteopiskelusta -

ja mitä mieltä he ovat erilaista kielistä ja tilanteista.

Muistaakseni siellä oli puhetta siitäkin, -

miten tietyt suomalaiset yliopistot lakkauttavat tiettyjen kielten opettamista -

ja miten se vaikuttaa kaikkeen.

Monipuolisesti myös sellaisiin aiheisiin, -

jotka liittyvät myös lukion jälkeiseen elämään.

Karoliina: Se oli tosi kivaa. Toivon, että sellaisia on jatkossa myös.

Saana: En malta olla huikkaamatta, -

että opiskelijakuntalaisethan ovat aktiiveja myös Discordin puolella.

Karoliina: Joo. Siitä unohdinkin mainita.

Otin meidän opiskelijakunnassa Discord-vastaavuuden.

Sain ylläpitäjän roolin ja sain siellä tehdä parannuksia.

Se on ollut tosi kivaa.

Saana: Ei varmasti kaikki netilukiolaiset siellä vielä ole, -

mutta koko ajan enenevässä määrin.

Se toimii varmasti hyvänä myös vertaistuen alustana.

Siltä se on näyttäytynyt.

Linda: On joo. Itsekin, vaikka en aina hirveästi kirjoittele Discordissa, -

siellä on todella ihanaa lukea onnistumisia ja huolenaiheita.

Itsekin ajattelin, että nyt tämän joku viisaampi ja tietävämpi -

oli neuvonut, että tästä on itsellekin apua.

Pakko sanoa tähänkin toimintaan ja aktiivisuuteen, -

että vaikka itse olen ollut monessa mukana, -

niin parasta opiskelijakunnassa on se, -

että itse saa oman jaksamisen ja voinnin ja elämäntilanteen mukaan -

olla niin paljon mukana kuin haluaa tai pystyy.

Itse olen pystynyt olemaan tässä enemmän mukana, -

mutta minusta ei olisi ilveessä minkään tietotekniikan neuvojaksi.

Joten ihanaa kun on niitä, jotka osaa ja ymmärtää ja pystyy.

Saana: Niinpä. Näin se menee. Mitä enemmän on sitä porukkaa, -

joka on mukana opiskelijakunnan toiminnassa, -

sitä kautta erilaista osaamista ja erilaisia taitoja itse kullakin.

Niitä voi itse kukin hyödyntää ja auttaa samalla muita.

Karoliina: Joo. Se on kyllä tosi kivaa, että meillä on niin erilaista porukkaa siellä.

Saana: Aivan. Opiskelut teillä molemmilla varmasti vielä jatkuvat, -

eikö vaan, Nettilukiossa.

Sitä kautta toiminta myös opiskelijakunnassa jatkuu teidän osalta.

Mitä tavoitteita teillä on opiskelijakunnan toiminnalle, -

teillä itsellänne? Mitä sanoisitte?

Linda: Joo. Tässä on noin puolet lukiosta lusittu, -

että vielä on aika paljon tekemättä.

Varmasti jatkan opiskelijakunnassa niin paljon kuin vaan pystyn.

Itselläni oli se, että meillä oli nyt lukuvuosi sitten syksyllä tilanne, -

että me oltiin Hannelen kanssa kahdestaan.

Se tavoite, mikä itsellä oli ja on vielä jotenkin se fiilis päällä, -

oli se, että meidän pitää saada lisää porukkaa.

Ja me ollaan onnistuttu siinä.

Kiitos, Saana, kaikesta tuesta ja avusta.

Meitä on nyt sellainen kymmenkunta.

Nyt en ole vielä käsittänyt tätä edistystä.

En ole vielä osannut asettaa uusia tavoitteita.

Mutta ehkä just sellainen, että tapahtumien järjestäminen, -

jossa saadaan sitä fiilistä, että "Hei, en ole yksin", -

olisi sellainen, että meillä on nyt todella hyvin tapahtumia olemassa -

ja se, että meillä on porukkaa ja tekijöitä tekemässä niitä.

Se on ehkä itselle sellainen, että nyt ollaan päässyt tosi hyvään vauhtiin.

Että saa pidettyä siitä momentumista kiinni.

Saana: Joo, hyvältä kuulostaa. Mites Karoliina sanois?

Karoliina: No mä sanoisin, että just nää tapahtumat, kun tuli puheeksi, -

että musta olisi ihana aina järjestää tämmösiä tapahtumia -

ja keksiä vähän uusia. Musta tuntuu, että se on semmoinen, -

joka myös piristää varmasti montaa opiskelijaa.

Että on vähän tällaista yhteisöllistä tekemistä.

Saana: Mm, just näin.

Karoliina: - Ja tota, jotain hauskaakin.

Mutta se ei ole aina vaan semmoista vakavaa puurtamista ja suorittamista.

Saana: Kyllä, kyllä, koska jos ajattelee päivälukioitakin, niin silläkin puolella -

kaikenlaistahan touhuilua siellä on, -

mitä opiskelijat järjestää keskenään.

Että sitä samaa myös tänne verkossa toimivaan lukioon.

Linda: Hyvä esimerkki ehkä tässä oli nää kevään abihupparit, -

jotka oli just konkreettinen, että hei, on sellaisen yhteisöllisyyden näyttämistä myös.

Ehkä tietyllä tavalla sellaisen muiston saamista siitä, -

että kun ne ei aina ole niin konkreettisia, -

kun meillä on materiaalit ja tekemiset ja numerot ja kaikki ne on tuolla netissä.

Niin sitten se, että saa jotain konkreettista, vaikka sen abihupparin, -

niin se on jotenkin sellainen käsin kosketeltava juttu, että hei, mä oon tehnyt tän.

Karoliina: Mm, ne oli kyllä tosi ihania ne abihupparit.

Mä niitä kuvia vähän kattelin, -

niin abit varmasti sai ihanat hupparit itelleen.

Saana: Kyllä vaan, siinä oli semmoinen suunnittelukilpailu, -

jonka opiskelijakunta lanseerasi ja sitten sitä kautta äänestettiin sitä voittajakuvaa -

ja sitä kautta sitten valikoitui se, -

joka niihin huppareihin sitten painatettiin loppujen lopuksi.

Linda: Se kyllä oli hirveän mielenkiintoinen kokemus tälle opiskelijakuntalaisena, -
että vaikka en itse ollut ehkä aktiivisena siinä järjestelemässä kaikkia niitä asioita, -
mutta sen tilanteen seuraaminen ja mielipiteiden ilmaiseminen -
ja selvittely ja muuta vastaavaa, niin se oli sellainen oma prosessinsa.
Karoliina: Joo.
Linda: - Joka oli tosi mielenkiintoista seurata -
ja sitten taas sellainenkin antaa itselle sitä, -
että jos ikinä tarvii koskaan mitään tilata tai luoda -
tai tehdä tuollaista samantyyppistä, -
niin nyt on ainakin tiedossa monta pikkuyksityiskohtaa, -
mitkä kannattaa muistaa.
Karoliina: Joo, ja sitten musta oli ihana nähdä, kun sinne tosiaan pyydettiin niitä kuvia, -
että sai piirtäen osallistua.
Musta oli jotenkin tosi ihana nähdä sitä, -
että miten luovia ihmisiä on meidän Nettilukiossa.
Ne kuvat olivat tosi hienoja.
Saana: Kyllä vaan. Tässä on tullut tosi paljon tärkeitä ja hyviä asioita, -
joita olette touhunnut ja saanut tehdä opiskelijakunnan toiminnassa.
Jos vielä summaisitte, niin mitä opiskelijakunnassa toimiminen -
on antanut teille itselle?
Karoliina: Se on antanut mulle tekemistä, ihan sellaista, mitä touhuta, mitä miettiä.
Se on musta ollut ihan tosi kivaa.
Kun on puhuttu siitä, että kun opiskelee Nettilukiossa, -
niin on helposti ehkä sellainen yksinäinen olo.

On ollut opiskelijakunta, niin jotenkin on vähän semmoinen -

ei niin yksinäinen olo, että tietää, että on siellä muitakin opiskelijoita.

Saa vaikuttaa just asioihin. Se on ollut kyllä mulle tosi tärkeää.

Linda: Joo. Itsellä on ihan ehdottomasti se sosiaalisuus.

Itsekin olen sairauden takia jumissa kotona.

Mahdollisuudet nähdä ihmisiä kodin ulkopuolella on heikot.

Pelkästään se, että vaikka aina ei pysty osallistumaan, -

mutta se, että on jossain keskusteluryhmässä, -

missä käydään asioita läpi, niin on sellainen fiilis, -

että olet osa porukkaa.

On tavannut mahtavia ihmisiä, -

joista yhden ihmisen kanssa olen oikeasti ystävystynyt ihan sellaiseksi, -

mitä pidän todella läheisenä ystävänä.

On luonut ystävyyssuhteita.

Se on auttanut mulle siihen opintoihin takaisin kiinnittymiseen.

Välillä on huonompia kausia, milloin ei jaksa hirveästi opiskella, -

mutta pääsee helpommin takaisin kiinni siihen, -

että avaan Muikun ja käyn katsomassa siellä, -

koska jostakin asiasta keskusteltiin opiskelijakunnassa.

Sen, että avaa Muikun ja tekee vaikka vähän, -

niin se on ollut sellainen liima siinä, niin sanotusti.

Se on helpottanut itseäni opiskelemaan.

Saana: Tosi tärkeitä juttuja.

Jos kuulijoissa herää kiinnostusta opiskelijakunnassa toimimista kohtaan, -

niin mitä te sanoisitte sen oman kokemuksenne perusteella?

Miksi opiskelijakunnan toimintaan kannattaa lähteä mukaan?

Linda: Itse olen haltioitunut ja hurahtanut opiskelijakunnan toimintaan.

Enemmänkin kysymys on, miksi ei lähtisi mukaan.

Opiskelijakunnassa toimiminen on mahdollisuus olla vaikuttamassa.

Meillä on ollut todella paljon mahdollisuuksia vaikuttaa.

Esimerkiksi, miten vaikka Muikkua kehitetään -

tai minkälaisia väyliä, tapahtumia tai yhteistyötä me tehdään -

henkilökunnan kanssa tai mitä me kaivataan henkilökunnalta -

tai mitä me kaivataan toisilta opiskelijoilta.

Jos haluat olla mukana järjestämässä tapahtumia, -

tekemässä muutosta tai jos haluat olla mukana osana jotain porukkaa, -

niin tule mukaan. Tämä on mahtavaa.

Karoliina: Minulle tulee oikeastaan samat jutut mieleen.

Just se, että on se porukka, -

pääset oikeasti konkreettisesti vaikuttamaan, että mitä tehdään -

ja miten kehitetään asioita, yhteisöä ja tapahtumia, mitä keksitään.

Se on tosi kivaa.

Jos yhtään kiinnostaa, kannattaa lähteä mukaan.

Saana: Karoliina, aiemmin kerroit, -

miten peruskoulun puolella järjestettiin vaaleja -

ja se oli tietynlainen prosessi.

Miten Nettilukiossa pääsee mukaan?

Karoliina: Meidän oppilaskuntaan pääsee.

Ilmoittautuu vain kurssipoimurista opiskelijakunnan toimintaan mukaan.

Ei ole mitään vaaleja tai äänestyksiä tai mitään.

Kaikki saa tulla.

Saana: - Juuri näin.

Linda: Meistäkin puhutaan enemmän aktiiveina eikä hallituksena.

Se on se ero, että tulet mukaan.

Ilmoittaudut kurssipoimurissa.

Jos joku epäilyttää, niin kysy. Tiedot ovat työtilan etusivulla.

Meitä löydetään esimerkiksi Discordista.

Mukaan omien mahdollisuuksien, voimavarojen ja innostuksen mukaan.

Saana: Juuri näin.

Nyt on puhuttu opiskelijakuntatoiminnasta.

Tuleeko teille mieleen muita keinoja opiskelijakunnassa toimimisen ohella, -

joilla opiskelijoiden osallisuutta ja yhteisöllisyyttä -

tulisi tai voisi tukea oppilaitoksessa?

Karoliina: Minulle tulee mieleen Discord.

Tuntuu, että nyt kun siellä alkaa olla enemmän porukkaa, -

siellä on tietysti juttelumahdollisuus.

Olen pohtinut, että ehkä sinne voitaisiin tehdä puhekanava, -

jotta pääsisin aina porukalla puhumaan ja opiskelemaan yhdessä.

Juttelee vaan, että mitä kuuluu.

Se voisi auttaa yhteisöllisyyttä tuomaan.

Ei ole yksin ja on muita.

Saana: Ehdottomasti asia, joka on hyvä laittaa korvan taakse ja muhimaan.

Karoliina: Kyllä.

Saana: Linda, olet yksi Nettilukion tutoreista.

Kertoisitko vähän siitä?

Linda: Kävin tutorkurssin, kun se toteutui kevättalvella.

Itselläni halu vaikuttaa ja olla tukemassa muita,

on sellanen mikä sai lähtemään mukaan.

Aika paljon Nettilukiossa menee päällekkäin opiskelijakunnan toiminnan kanssa.

Nyt meitä on vain kaksi tutoreita,

minä ja Hannelle, jotka kävimme kurssin vuoden alussa.

Tämä vielä muotoutuu.

Pääsemme muokkaamaan sitä sen näköiseksi, mille on tarvetta -

ja haluja tehdä itse.

Halu auttaa muita oli ykkösasia.

Saana: Sanoit, että aikalailla menee päällekkäin -

tai ainakin tähän mennessä mennyt päällekkäin opiskelijakunnan toiminnan kanssa.

Olisin kysynyt, millaista tutortoiminta on ollut käytännössä.

Onko se ollut samaa?

Linda: Kyllä se on mennyt aika paljon päällekkäin.

Ainoastaan se, mikä voisi olla pelkästään tutorointimentaaliteetillä, -

olisi yksittäisiä viestittelyjä toisen opiskelijan kanssa, -

jossa antaisi tukea ja muuta vastaavaa.

Mutta epäilen, että meilläkin on se, -

mitä olen ainakin opiskeluhetkiltä kuullut, -

että kukaan ei tiedä, että meillä on tuutoreita.

Tässä tilanteessa alkujuttu on se, -

että saamme infottua, että olemme olemassa Discordissa ja Muikussa.

Että muutenkin ihmiset tietäisivät, että tällainen mahdollisuus olisi -

kysyä henkilökohtaista tukea.

Kyllähän se menee päällekkäin opiskeluhetkien vetämisessä.

Siellä tulee autettua, kuten eilen kävi matematiikan opiskelun kanssa.

Aika paljon ne menevät ristiin.

Toinen tapa, mikä olisi se, että saataisiin kannustettua muita -

lähtee tuutorointiin, että seuraavalle tutorkurssille tulisi myös porukkaa -

ja se toteutuisi, ja siihen tulisi tuutoreita.

Itsellä on yhdet lähtökohdat, Hannelella on toisenlaiset lähtökohdat.

Sitten se, että saataisiin uusia tuutoreita, -

joilla olisi omat tarinansa ja omat lähtökohtansa.

Jolloin se tuki on se, että olen tällaista lähtökohdista.

Näitä lähtökohtia ymmärtää tuutor X.

Minä ymmärrän toisia lähtökohtia.

Silloin tuen, avun, neuvon ja muun vastaavan antaminen on sellaista...

Saana: Tuutoreiden näköistä.

Linda: - Niin.

Siinä tulee se, että natsaa tilanteet, asiat ja ymmärrykset.

Kun itsellä on krooninen ja neurologinen sairaus, -

se on erinäköistä, kuin ihmisen, jolla on erilainen sairaus.

Tai vaikka itse, kun minulla on kolme koiraa, mutta ei lapsia.

Vaikka kuinka yrittäisin ymmärtää ja kuvitella, millaista on lapsiperheessä arki, -

se ei ole sama kuin jos on lapsia -

tai tietää, mitä se käytännössä on.

Siihen tulee oma ymmärryksen taso, -

joka on varmasti syvällisesti auttava, jos näin voi sanoa.

Siihen tulisi mahdollisimman monipuolisesti niitä.

Nettilukiossa varmasti meillä on todella erilaisista tilanteista olevia ihmisiä.

Tämä on erilaisten tilanteiden sulatusuuni, jos sen voi näin sanoa.

Jos edustus opiskelijakunnassa tai tuutoreissa -

olisi monipuolinen, niin palvelisi tuutoreita, -

että opiskelijakuntaa ja niitä opiskelijoita.

Karoliina: Minun pitää pistää tuutor-toiminta korvan taakse.

En ole siitä muuten ikinä kuullut.

Tämä kuulostaa tosi hauskalta ja sellaiselta, -

missä minäkin voisin olla mukana.

Saana: No niin, mahtavaa.

Linda: Meillä on tässä varmaan Hannelen kanssa tällainen...

Syksyllä lähtee kampanjointi, että saadaan uusia tuutoreita.

Vähän mietittiin sen opettajan kanssa, joka pitää niitä tuutorikursseja.

Hän kysyi meiltä, pidettäiskö se kurssi syksyllä vai kevättalvella.

Olimme silleen, että ehkä kevättalvella.

Jos syksyn aikana saataisiin innostettua monta, -

että siellä olisi tarvittava määrä opiskelijoita, -

että se tuutorikurssi toteutuisi kevättalvella.

Hyvä puoli tässä on ollut se, että itse olen saanut sen fiiliksen, -

kun olen oppinut tuntemaan ohjaajia ja opettajia, -

että asioista voi keskustella.

Tarkoitus on saada niitä tuutoreita, -

koska se tekee hyvää oppilaitokselle kokonaisuudessaan.

Silloin me tehdään yhdessä ja sovitaan yhdessä.

Voimme kuunnella toisiamme.

Opettajilla on omat aikataulut ja rajoitukset, -

mutta voimme sanoa mielipide ja ilmaista, että ollaan keskusteltu tällaisesta -

tai että oon nähny tällaista viestiä Discordissa.

Se mahdollisuus matalalla kynnyksellä henkilökuntaan päin on tosi hyvä, -

mitä tunnen, että on mahdollista tehdä Nettilukiossa.

Karoliina: Joo, se on myös tosi tärkeää.

Saana: Juuri näin.

Alamme olla tämän jakson loppusuoralla.

Voimme vielä puhua opiskelusta ja sitä tukevista asioista.

Olisi mukava kuulla, mitkä asiat ovat auttaneet tai auttavat -

teidän omissa lukio-opinnoissanne.

Karoliina: Minulla on ennen ollut ajatusmaailma, -

että kun herään, opiskelen ja se on sitten tehty.

Nyt on pitänyt haastaa itseäni, että ei tarvitse heti aamulla.

Jos minusta tuntuu, että en jaksa opiskella, -

niin minun ei tarvitse tehdä sitä heti aamulla.

Voin vaikka keskellä yötä avata koneen ja opiskella.

Se on auttanut.

Sanoisin, että kaikki toiminta, että siellä on ikään kuin pakko välillä olla.

Esimerkiksi aikataulutetut kurssit ovat olleet tosi hyviä.

Voisin sanoa, että varmasti opiskeluhetketkin.

Ne ovat auttavia tekijöitä.

Saana: Kuvaatko vielä opiskeluhetkiä? Mistä niissä on kyse?

Karoliina: Meillä on esimerkiksi oppilaskunnan vetämiä opiskeluhetkiä, -

missä on aina pari oppilaskuntalaista.

Siellä pistetään aina kiello käyntiin.

Yleensä opiskellaan se noin 25 minuuttia.

Sitten pidetään viiden minuutin tauko.

Sitten taas opiskellaan lisää.

Saana: Verkossa samoilla linjoilla kokoonnutaan sinne.

Kukin keskittyy omaan opiskeluun, kuitenkin yhdessä verkossa ollaan.

Linda: Päästään vaihtamaan kuulumisia.

On ollut hauska kuunnella, kun esimerkiksi asuu eri maissa-

- kuin pelkästään Suomessa.

Kun tuokokuussa tuli vielä lunta, oli hauska kuunnella, -

kun joku Etelä-Euroopassa sanoi, että täällä on +25.

Kiva keli. Kyllä tänne Suomeenkin tulee joku päivä.

Kuulumisten vaihtokin on myös, että pääsee kyselemään, -

miten menee ja sellaista.

Saana: Karoliina mainitsit auttavina tekijöinä, -

että saa itse määritellä, milloin opiskelee.

Se on Nettilukiossa hyvin mahdollista.

Muikku on aina auki.

Sitten mainitsit aikataulutetut opintojaksot.

On valmis aikataulu, jonka mukaan olisi tarkoitus edetä kursseilla.

Opettaja pitää verkkotapaamisiakin -

aikataulutetun opintojakson aikana.

Karoliina: Joo. Se on nimenomaan niin, että viikossa on tunti tai kaksi.

Meillä matikan kurssilla oli viikossa kaksi tuntia.

Eka tunti oli semmoinen, missä opettaja opetti tästä aiheesta.

Toinen tunti oli se, missä käytiin niitä tehtäviä läpi.

Saana: Niitä voi lämpimästi suositella, kuten myös niitä opiskeluhetkiä.

Niidenkin on tarkoitus jatkua ensi lukuvuonna.

Linda: Itse sanon aikataulutetuista kursseista.

Itse olin nyt ensimmäistä kertaa tammikuussa historian kurssilla.

Siellä oli kaksi 75 minuutin luentoa viikossa.

Tuli opittua, että ne eivät taas sovi minulle yhtään.

Minun juttu on ne non-stop-kurssit.

Saana: Hyvä muistaa, että on monenlaisia tapoja tehdä.

Kun löytää itselle sopivan, sitä kautta eteenpäin.

Linda: Olen tyytyväinen, että kävin kokeilemassa sitä.

Opettaja oli hirveän mukava ja luennot oli hyvät.

Viimeisellä oppitunnilla oli tällainen...

Oliko se nyt Kahoot, jossa oli kysymyksiä?

Saana: Joo.

Linda: Se oli tosi hauska.

Oli leikkimielinen visailu.

Toisaalta käytiin tehtäviä läpi, mutta iltisti se oli hauskaa.

Saana: Niinpä.

Linda: Itselleni, mikä on auttanut itseensä, -

on ehkä aimo annos realismia.

Itselläkin on vähän tällaista perfektionistin ja idealistin vikaa.

Vaikka minäkin olen sairastanut 13 vuotta tätä sairautta, -

niin silti joka kerta tulee opittua, että tämä toimii, tämä ei.

Tämä toimii joskus, tämä ei toimi enää.

Sellainen realismi ja sillä tavalla, -

ettei painosta itseensä liikaa.

Varsinkin, jos on mitään sellaisia juttuja, -

jotka ovat pois omasta hallinnasta, sairaudet ja tällaiset, -

se on sama, mitä teet. Se ei aina mene Strömsössä.

Oikeasti tekee sellaisen, tavoittelee hyvää -

ja tietää, mikä on parempi ja mikä on paras.

Jos saa sen hyvään ja on voimavaroissa jaksamista ja kyvykkyyttä, -

siihen parempaan tai parhaaseen.

Mutta ei tarvitse tyytyä vain hyvään, kun tavoite on paras, -

vaan aloittaa alhaalta ylöspäin, -

että se vähimmäinen ja kaikki muu on plussaa.

Karoliina: Armollisuus on minusta myös tosi tärkeää.

Minullakin, kun on masennusta, ja se vie aika paljon voimia välillä, -

niin jos ei jaksa opiskella, niin ei jaksa opiskella.

Eikä se haittaa, että niitä opintoja voi tehdä, kun voi vähän paremmin.

Linda: Joo, ja sitten sellaisen pienten voittojen juhliminen.

Vaikka et jaksa kirjoittaa esseitä, -

niin se, että palkitsee itseään taputuksella olkapäähän, -

että avasin sen Muikun, kävin sillä kurssin sivulla -

ja luin sen tehtäväannon.

Se ei tarvitse olla suora viiva se, että aloitan, lopetan, valmistuin, -

vaan se saa olla vähän risteävä, useaan suuntaan oleva polku, -

jossa edistytään pienin askelin, ja joskus tärkein tehtävä on levätä.

Ja sekin on arvokas voitto, niin sanotusti.

Karoliina: Joo, kyllä. Minäkin olen kesken touko-kesäkuuksi keskeyttänyt opinnot -

vain sen takia, että saan levättyä ja kerättyä voimavaroja.

Sekin on ihan ok.

Ei aina tarvitse suorittaa, ja ei tarvitse mennä, -

niin sanotusti, miten kuuluu tai normaalisti.

On ihan ok, että oma polku näyttää omanlaiselta.

Saana: Tosi tärkeitä nostoja ja muistutuksia kaikille.

Linda: Minun pitää sanoa vielä tästä sellainen juttu, -

kun yritin opiskella päivälukiossa sen jälkeen, kun sairastuin, -

niin he antoivat minulle mahdollisuuksia tehdä 50 prosenttista, -

mutta silti se oli heidän aikataulun mukaan, -

joka taas teki sen, että jos minun kunto on sellainen, -

että en pääse sängystä ylös tiettynä kellon aikana, -

se, että minulle on annettu 50 prosenttia opinnoista tahtia, -

se ei auta silti, jos minun pitäisi olla kahdeksalta tunnilla.

Nettilukio on siinä mielessä hyvä, -

että se aidosti antaa sinulle mahdollisuuden tehdä oikeasti oman näköstä.

En voi koskaan tietää, miten kroppa tai voimat toimivat.

Se ei auta yhtään 50 prosenttia vähemmän, -

kun sen pitäisi olla joustavampaa.

Nettilukiossa se on aidosti joustavaa.

Karoliina: Se on ollut tosi tärkeää minullekin, että oikeasti on joustavaa.

Just niin kuin sanoit, että vaikka tarvitsisi tehdä vain 50 prosenttia vähemmän, -

eihän se auta, jos siinä on tietty aikataulu.

Just nyt pitäisi tehdä jotain, ja sinä et pystyisi siihen.

Eihän se auta, jos tarvitsee tehdä puolet vähemmän.

Minullakin oli se, että tammikuussa tuli vähän liikaa.

Minulla kunto romahti. Päätin, että lepään.

En pakota itseäni yhtään.

Tein ne minimit, joihin olin lupautunut opiskelijakunnasta.

Nyt kun tuli se vointi paremmaksi, -

nyt kun kevät ja kesä ja lepo teki sen, -

olen nyt silleen, että hei, toukokuussa rupesi -

palaa vähän eloa ja iloa minuun.

Nyt minulla on mahdollisuus.

Olen ottanut uusia kursseja.

Minun ei tarvitse odottaa, että kesäkurssit tulevat tai talvikurssit menevät.

Voin tehdä niitä, kun haluan ja jaksan.

Jokainen voi ottaa lepotauon, kun itse oikeasti tarvitsee.

Saana: Tässä teitä kuunnellessa vahvistuu ajatus siitä, -

että olette löytäneet itsellenne sopivan tavan opiskella -

ja sopivan koulun, jossa itselle sopivaan tahtiin eteneminen on mahdollista.

Jos mietitään lukion jälkeiseen aikaan, -

onko teillä jatkosuunnitelmia jo tällä hetkellä mielessä?

Mihin sitten, kun lukio on jossain vaiheessa taputeltu?

Linda: Joo. Varsinkin, kun minulla oli...

Sairastuin juuri sen jälkeen, kun pääsin peruskoulusta.

Olin lähtenyt opiskelemaan vaatetusartesaaniksi.

Terveys petti niin haaveet ja unelmat pettivät.

Nyt olen palaamassa takaisin siihen samaan mentaliteettiin.

Haluaisin lukion jälkeen päästä opiskelemaan -

englanninkieliseen oppilaitokseen, -

Fashion Design and Manufacture.

Se oli vaatetusartesaani-mittatilausompelija silloin, -

mistä aloitin. Se olisi oma tulevaisuudenhaave.

Saana: Kuulostaa hienolta. Mitäs, Karoliina?

Karoliina: Joo. Itse olen ehkä vähän hukassa, -

että mitä teen lukion jälkeen.

Minua kiinnostaa moni asia. Esimerkiksi lääkis olisi minulle tosi ihana.

Tai mahdollisesti eläimiin liittyvä, ehkä opettajan ammatti.

Samalla tulee mieleen, että kun olen sairas, -

mihin sitä oikeasti pystyy ja mitä sitä haluaa tehdä.

Uskon, että se selkenee ajan kanssa.

Ei tarvitse heti keksiä ammattia.

Aina voi vaihtaa, jos haluaa tehdä jotain muuta.

On turha ottaa kauheita paineita.

Saana: Kyllä. Se on juuri näin. Lukio on hyvin monelle niitä vuosia, -

jolloin on ihan ok mietiskellä, mitä haluaa tehdä isona.

Sitä voi mietiskellä lukion jälkeenkin.

On monenlaisia polkuja, joita kautta oma juttu löytyy jossain vaiheessa.

Linda: Aina voi kokeilla. Ei tarvitse lyödä asiaa lukkoon.

Voit kokeilla. Jos huomaat, että tämä ei toimikaan tällä tavalla, -

niin tavoitetta voi siirtää ja muokata, -

ilman, että hylkää sitä kokonaan.

Olen täyttänyt sen kolmekymmentä jo. Minulla on ollut aikaa pohdiskella.

Minäkin olen joutunut hyväksymään sen, -

että tulen koko loppuikäni olemaan ihminen, joka tarvitsee apuvälineitä.

Sekin on ollut oma prosessi käydä läpi omassa päässäni.

Se on auttanut siihen, että olen pystynyt ajattelemaan, -

että minulla on tällaisia tarpeita oman terveyden suhteen.

Minulla on haaveita ja miten voin yhdistää ne.

Voin sanoa, että aika tekee tehtävänsä.

Ajan kanssa kaikessa rauhassa.

Saana: Niinpä.

Ihan tähän loppuun.

Mitä haluaisitte vinkata tai millaisia terveisiä lähettää podcastin kuulijoille?

Karoliina: Mitä kaikkea haluaisin vielä sanoa?

Saana: Paljon on jo sanottu, mutta mitä vielä?

Karoliina: Ehdottomasti pakko mainita tästä oppilaskunnasta.

Jos se yhtään kiinnostaa, kannattaa tulla kokeilemaan, millaista siellä on.

Haluan myös lähettää terveisiä.

Kuunnelkaa itsenne, älkää menkö omien rajojenne yli.

Oma hyvinvointi aina edellä.

Pyytäkää apua, jos te sitä tarvitsette.

Saana: Tärkeät terveiset. Entä Linda?

Linda: Älä rasita itseesi yli vain sen takia, että joku muu odottaa jotakin,

kun hänellä on mielikuva, minkälainen sun pitäisi olla.

Sen avun löytäminen ja omien rajojen löytäminen.

Realistinen tarkastelu omista voimavaroistaan ja tilanteistaan.

Aimo annos realismia on auttanut siihen, -

että on pystynyt tekemään tavoitteita ja tapoja, jotka toimivat itselle.

Voisin sanoa, että opiskelun opiskelua.

Kokeilla ja löytää ja etsiä erilaisia tapoja.

Itselle on välttämätöntä se, että minulla on oppikirja.

Minulle netistä tiedon kaivaminen on yhtä tuskaa.

Olemme nettioppimisympäristössä, niin ei tarvi olla kaikki sieltä.

Voin mennä kirjastoon ja kaivaa sen viisi vuotta vanhan tietokirjan -

ja saada sieltä tiedon oman tyylisesti ja omalla tavalla.

Jos on mahdollista olla osana Discordia, opiskeluhetkiä tai muuta, -

niin kannattaa kokeilla ja tulla katsomaan, toimiiko.

Ne voivat olla iso apu, vaikka ei ajatellut, että niistä olisi apua.

Niistä voi saada jotain, mitä ei osata ajatella.

Karoliina: Hyviä pointteja.

Saana: Kiitos näistä terveisistä ja vinkkeistä.

Kiitos paljon, Linda ja Karoliina, että tulitte jakamaan -

omia kokemuksia ja ajatuksia lukio-opiskelusta, -

opiskelijien osallisuudesta ja sen tukemisesta.

Kiitos teille.

Linda: Ihana oli taas olla mukana.

Karoliina: Kiitos. Oli ihana tulla.

Saana: Kiitos. Moi moi.

Linda: Moi moi.